ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Αἱ δηλώσεις κ. Ψαρρέα διὰ τὸ Νοσοκομεῖον

Ἄρθρον τοῦ κ. Θ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Φαίνεται ὅτι τινὲς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πάτραις πολιτευομένων, θεωροῦντες τοὺς κατοίκους τῶν Πατρῶν ἀφελεῖς καὶ δι' αὐτὸ ἑκάστοτε παρέχουν, διὰ δηλώσεων καὶ δημοσιευμάτων των, ὑποσχέσεις περὶ ἀνεγέρσεως συγχρονισμένου Κρατικοῦ Νοσοκομείου εἰς τὴν πόλιν μας, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ τοιαῦται δηλώσεις των εἶναι ἀρκεταί... διὰ νὰ μᾶς πείσουν... καὶ διαλύσωμεν ἀσυζητητὶ καὶ ἄνευ θετικῶν καὶ ἐπωφελῶν διὰ τὰς Πάτρας ἐγγυήσεων τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον.

Καὶ περὶ μὲν τῶν δηλώσεων τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Ψαρρέα, τὰς ὁποίας πρὸ καιροῦ ἐσερβίρισεν εἰς τὸν λαὸν ἡ Δημαρχία, ἠσχολήθημεν τότε καὶ ἡμεῖς καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι λόγῳ τῆς πλήρους ἀοριστίας των δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ παράσχωσιν ἔστω καὶ πιθανότητα ἱδρύσεως κρατικοῦ νοσοκομείου καὶ ἐξασφαλίσεως δι' αὐτοῦ πρωτίστως τῶν συμφερόντων τῶν δημοτῶν.

Δυστυχῶς καὶ αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τοῦ ὑφυπουργοῦ οὐ μόνον δὲν βελτιοῦσι τὴν κατάστασιν, ἀλλ' ἀντιθέτως δημιουργοῦσι τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν πρόκειται, καταργουμένου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου μας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μίαν ἑκατονταετίαν ὑπῆρξεν ὁ σωτὴρ ἄγγελος μυριάδων ἀπόρων δημοτῶν, ν' ἀποκτήσῃ ἡ πόλις διὰ πολλὰ ἀκόμη ἔτη, κρατικὸν Νοσοκομεῖον, παρέχον μάλιστα τὴν ἰδίαν φιλάνθρωπον ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἀπόρους Πατρινοὺς καὶ ἐν γένει ἄξιον τοῦ γενικωτέρου του σκοποῦ.

Ὁ κ. ὑφυπουργὸς διὰ νὰ μᾶς πείσῃ περὶ τῶν ἀγαθῶν προθέσεών του, ἀναφέρει ὅτι ἔχει προγραμματισθῇ ἡ ἵδρυσις κρατικῶν νοσοκομείων εἰς τὰς πόλεις ποὺ ἐκρατικοποιήθησαν τὰ δημοτικὰ νοσοκομεῖα. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτον πρόγραμμα. Ἀλλὰ θὰ ἠθέλαμεν νὰ μάθωμεν εἰς ποίας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸ ἔτος 1953 ὁπότε ἤρχισεν ἡ κρατικοποίησις καὶ μέχρι σήμερον, ἐξαιρέσει ἴσως τῶν Καλαμῶν, ἀνήγειρεν τὸ Κράτος κρατικὰ νοσοκομεῖα, διὰ νὰ πιστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁ καταρτισμὸς ἑνὸς προγράμματος, δημιουργεῖ τετελεσμένον γεγονὸς διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς νοσοκομείου καὶ ὅτι δὲν χρειάζεται ἡ ὕπαρξις πολυαρίθμων ἄλλων προϋποθέσεων, κυβερνητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς φύσεως. Ἀτυχῶς ὄχι μόνον δὲν βλέπομεν ἀνεγέρσεις νοσοκομείων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους Πατρέων οἵτινες πρὸ καιροῦ ἐπεσκέφθησαν κρατικοποιηθέντα δημοτικὰ νοσοκομεῖα, ἐμάθαμεν ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ εὐχάριστος εἶναι ἡ κατάστασις των.

Καὶ τὴν δυσπιστίαν ἔτι μᾶλλον αὐξάνει ἡ τελευταία ἰδίως παράγραφος τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, ὅστις διαβλέπων ἴσως καὶ οὗτος τὰς δυσχερείας ἀνεγέρσεως κρατικοῦ νοσοκομείου, καὶ διὰ νὰ κρατήσῃ, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, πισινήν, ἐν αὐτῇ ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς ἀνεγέρσεως θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τοὺς πόρους τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου.

Ἀλλ' ἐὰν κ. ὑφυπουργέ, πόρους ἐννοεῖτε τὰ ἀσήμαντα ἔσοδα τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου θὰ μεταστοῦν κάπου διὰ νὰ γίνῃ τὴν πάλαι τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νοσοκομείου, τὴν ἐξαιρέσει ἀπὸ τὴν περουσίαν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου, τότε ταφάσσω θὰ περάσουν πολλὰ ἔτη διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ Κράτος τὴν ρευστοποίησιν τῆς περιουσίας καὶ συνεπῶς νὰ μᾶς φκιάσῃ νέον συγχρονισμένον Νοσοκομεῖον. Προκειμένου ὅμως ἡ ρευστοποίησις τῆς περιουσίας νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Κράτους, νομίζω ὅτι χιλιάκις προτιμότερον καὶ ἐπωφελέστερον θὰ εἶναι ὁ Δῆμος Πατρέων νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ρευστοποίησιν καὶ μὲ τὰ ἐκ ταύτης χρήματα, νὰ ἐπαυξήσῃ τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον, νὰ συμπληρώσῃ τὰ τμήματα καὶ τὰς κλινικάς του καὶ νὰ τὰ συγχρονίσῃ, διότι μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ δύνανται νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἀποτελεσματικῶς καὶ μάλιστα σχεδὸν δωρεὰν αἱ χιλιάδες τῶν ἀπόρων Πατρινῶν δημοτῶν καὶ ὄχι οἱ ἐκ πάσης γωνίας τῆς Ἑλλάδος μέλλοντες νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, μὲ τὴν εἰσήγησιν τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας.

Ἡ θέλησις καὶ ἐκείνων οἵτινες ἵδρυσαν τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ ἐκείνων οἵτινες ἀφῆκαν τὴν περιουσίαν των εἰς αὐτό, ἦτο ἵνα τοῦτο ὡς ἀποστολὴν ἔχῃ τὴν φιλάνθρωπον καὶ ἀνιδιοτελῆ παροχὴν ὑπηρεσιῶν εἰς τοὺς Δημότας τῶν Πατρῶν καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἀπόρους καὶ ὄχι εἰς τοὺς ξένους, ἐφόσον δὲ τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, χάριν εἰς τοὺς ἀειμνήστους εὐεργέτας καὶ δωρητάς του ἀπέκτησε κολοσσιαίαν περιουσίαν, ὑποχρέωσιν ἔχουν οἱ ἡγούμενοι τῆς πόλεως ταύτης, ἐφόσον αἰσθάνονται ἑαυτοὺς ἱκανούς, τὴν κολοσσιαίαν αὐτὴν περιουσίαν, νὰ τὴν χρησιμοποιήσουν πρὸς βελτίωσιν τοῦ νοσοκομείου μας καὶ ὄχι νὰ τὴν παραδώσουν εἰς τὸ Κράτος, διότι μόνον ὡς χρεωκοπία δημοτικὴ θὰ εἶναι δυνατὸν ἐπιεικῶς νὰ χαρακτηρισθῇ τοιαύτη πρᾶξις των.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ διοικοῦν μίαν πόλιν, ὡς αἱ Πάτραι, καὶ πράγματι θέλουν νὰ τὴν ἐξυπηρετήσουν, δημιουργοῦν δημοτικὰ ἔργα, βελτιώνουν τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἔχουν αὐτοὶ εἰς χεῖρας των τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν αὐτῶν καὶ οὔτε τὰ διαλύουν, οὔτε τὴν διοίκησίν των τὴν παραδίδουν εἰς χεῖρας τρίτων.

Θ. Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
Πρώην Δήμαρχος Πατρέων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Σάββατον 19 Ἰουλίου 1958
ΕΚΔΡΟΜΙΚΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΕΙΣ ΛΑΜΠΙΡΙ

Ἀναχώρησις ἐκ Πατρῶν 9.30 μ. μ., ἀπὸ Λαμπίρι 2.45 νυκτερινήν.

Συμμετοχὴ μόνον διὰ προσκλήσεων.

Γαλλικὴ ὀρχήστρα, ἀτραξιὸν κλπ. Ἔξοδα ἐκδρομῆς μετὰ φαγητοῦ δραχ. 50, ἄνευ φαγητοῦ δραχ. 25, προαιρετικὴ διανυκτέρευσις εἰς κατασκήνωσιν ἀντὶ δραχ. 15. Δηλώσεις ἀπαραίτητοι καὶ διὰ τοὺς ἔχοντας ἴδιον μέσον μεταφορᾶς τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς Πέμπτης 17ης τρέχ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης (Ρήγα Φερραίου 59, τηλ. 38—82).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΦΥΪΑΣ

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ

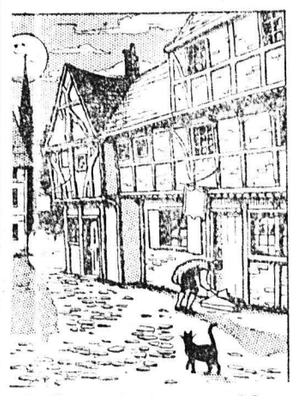

1. Μυστικὰ ὁ Φραγκλῖνος ἔγραφε σαρκαστικὲς σημειώσεις γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς Βουλῆς καὶ τὶς πέταγε κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα τῶν γραφείων μιᾶς ἐφημερίδος. Ἡ δημοσίευσίς τους σημείωσε τὰ πρῶτα βήματα τοῦ χιοῦμορ στὴν ἀμερικανικὴ δημοσιογραφία. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ ἐθίγοντο κατώρθωσαν νὰ σταματήσουν τὴν δημοσίευσί τους. Ἔτσι ἀπὸ πολὺ νωρὶς ἔμαθε ποιὰ εἶναι ἡ ἀξία τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου.

2. Γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀποδώσῃ περισσότερα ἔφυγε ἀπ' τὸν τόπο του καὶ σὲ ἡλικία 17 χρονῶν ἔφθασε στὴν Φιλαδέλφεια, τὴν πόλι ποὺ γίνηκε ἀργότερα ἕνα μὲ τὸ ὄνομά του.

3. Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Φραγκλῖνος πῆγε στὸ Λονδῖνον γιὰ νὰ ἀγοράσῃ πιεστήριον γιὰ νὰ ἀνοίξῃ δικό του τυπογραφεῖον. Ἀλλὰ ἐκεῖ ἔμεινε καὶ δούλεψε στὰ πιὸ περίφημο τυπογραφεῖα. Ἕνας νέος κόσμος ἄνοιξε στὴν καταπληκτική του διάνοια καὶ 20 χρονῶν γύρισε στὴν Ἀμερική ὅπου τὸν περίμενε τὸ μεγάλο ἔργο τῆς ζωῆς του.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Η ΟΔΟΣ ΑΙΓΙΟΥ ΦΤΕΡΗΣ-ΚΑΛΑΒΡΥΓΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 12ης τρέχ. μηνὸς δημοσιεύετε πληροφορίαν ἐκ Καλαβρύτων σχετικῶς μὲ τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Δημάρχου διὰ τὴν προώθησιν τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ποὺ θὰ ἑνώσῃ τὰ Καλαβρυτα μὲ τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν Πατρῶν—Ἀθηνῶν.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ εἴδησιν ἀναγράφετε ὅτι οἱ Καλαβρυτινοί, διὰ τοῦ δημάρχου των κ. Γεωργακοπούλου, δέχονται νὰ προτιμηθῇ μία ἐκ τῶν τριῶν μελετῶν, ἤτοι ἡ διαδρομὴ μέχρι γεφύρας Τσαγρῆ, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, ἡ ἑτέρα μὲ διαδρομὴν μέσῳ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ ἡ ἄλλη μέσῳ Μαμουσιᾶς, ἀποκλείουν ὅμως τὴν ὁδὸν μέσῳ Φτέρης, ὡς ἐξυπηρετοῦσαν μόνον τὸ θέρετρον καὶ τὸ χωρίον Πετσάκους.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ, κ. Διευθυντά, νὰ διαφωνήσωμεν μὲ τὸν κ. Δήμαρχον ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἡ ὁδὸς μέσῳ Φτέρης δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνον τὸ θέρετρον καὶ τοὺς Πετσάκους, ἀλλ' ὡς πολὺ καλὰ γνωρίζουν οἱ Καλαβρυτινοί, ἐφ' ὅσον κατασκευασθῇ, θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν εὐφορωτέραν περιοχὴν τῆς ἐπαρχίας, ἤτοι θὰ συνδεσῃ τὰ χωρία τοῦ Δήμου Λαπαθῶν, Ἄνω καὶ Κάτω Βλασσίαν, Μάνεσι, Ἀσάνι, Τρεκλίστρα, Λαπάτα, Νιοχώριον, Μποτιάδες, Φλάμπουρα, Σαραδῆ, Κούτελη, Ἄνω καὶ Κάτω Γουμένιτσα, Κυρίτσοβα, Πετσάκους, Λαπαναγούς, Μονὴ Μακελαριᾶς, μέσῳ Φτέρης, μὲ τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν Πατρῶν—Ἀθηνῶν καὶ τὴν πόλιν τοῦ Αἰγίου.

Μέσῳ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς οἱ κάτοικοι τῶν ἄνω χωρίων προβλέπουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀγορὰν τοῦ Αἰγίου διὰ τὰ προϊόντα των ἢ καὶ τὴν προώθησιν αὐτῶν εἰς Πάτρας ἢ Ἀθήνας μὲ ὀλιγώτερα ἔξοδα. Ἐνῶ τώρα εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουν εἰς τὰ Καλάβρυτα καὶ νὰ ὑφίστανται τὴν ἐκμετάλλευσιν τρίτων.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἀπὸ τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς συμφέρει νὰ προτιμηθῇ ἡ ἐν λόγῳ λύσις, δεδομένου ὅτι διὰ τὴν σύνδεσιν τῆς ὁδοῦ μέσῳ Φτέρης μὲ τὴν ὁδὸν Πατρῶν—Καλαβρύτων εἰς Γουμένιτσαν, ἐλάχιστον τμῆμα ἀπομένει. Τοῦτο εἶναι ἀπὸ τῆς θέσεως «Ἀντίλαλος», ὀλίγα λεπτὰ ἔξωθι τῶν Πετσάκων, μέχρι Γουμενίτσης.

Εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν φιλοξενίαν, διατελοῦμεν

Μετὰ τιμῆς

Βασ. Διονυσόπουλος, Γεώρ. Κανελλόπουλος, Χρ. Ἀνδρικόπουλος. Θρασ. Διονυσόπουλος ἕπονται καὶ ἄλλαι ὑπογραφαί.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἡ κινηματογραφικὴ βιομηχανία ἀνεπτύχθη ὡς μέσον ψυχαγωγίας ἑκατομμυρίων ἀτόμων καὶ ἂν πάρωμεν αὐτὸ ὡς βάσιν δὲν εἶναι ἐκπληκτικὸν ὅτι τὸ σοβαρὸν κριτικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ταινίας δὲν εἶχε κινηθῇ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ πρῶτος κινηματογραφικὸς σύλλογος, ἀφιερωμένος εἰς τὴν μελέτην τοῦ φίλμ ὡς τέχνης, ἐσχηματίσθη τὸ 1926, περὶ τὸ τέλος ὅμως τῆς δεκαετίας 1920—30 ἱδρύθησαν καὶ ὡρισμένοι ἐπαρχιακοί, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Κινηματογραφικοῦ Συλλόγου τοῦ Λονδίνου.

Ἡ συνεχὴς αὔξησις τῶν συλλόγων αὐτῶν ὡδήγησεν εἰς τὸν σχηματισμὸν ἑνὸς ἀντιπροσωπευτικοῦ ἐθνικοῦ σώματος, ἱκανοῦ νὰ ὀργανώνῃ τὸν ἐφοδιασμὸν ταινιῶν, νὰ διαπραγματεύεται μὲ ἄλλα σώματα καὶ νὰ ἀνταλλάσσῃ πληροφορίας ἐθνικῶς καὶ διεθνῶς.

Μολονότι αἱ πρῶται προσπάθειαι δὲν εἶχαν ἐπιτυχίαν τὸ 1936 οἱ σκωτικοὶ σύλλογοι ἡνώθησαν καὶ ἀπετέλεσαν μίαν ὁμοσπονδίαν, τὸ δὲ 1945 ἔγινε ἡ σημερινὴ Ὁμοσπονδία Κινηματογραφικῶν Συλλόγων.

Μὲ τὴν ἔκκρηξιν τοῦ πολέμου ἐπλήγησαν βαρειὰ οἱ σύλλογοι, μετὰ ὅμως τὸν πόλεμον ἐπανιδρύθησαν οἱ προπολεμικοὶ τῶν ὁποίων μάλιστα ηὐξήθησαν τὰ μέλη, παραλλήλως δὲ ἱδρύθησαν καὶ νέοι. Σήμερα οἱ σύλλογοι — μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας — ἔχουν ὑπερβῆ τοὺς τριακοσίους.

Ὑπάρχει ἐπίσης μεγαλυτέρα ποικιλία εἰς τὸν τύπον τῶν συλλόγων καὶ σήμερα πολλοὶ ὀργανώνονται ἀπὸ ὁμάδας ἀνθρώπων, ποὺ κατ' ἀρχὰς συνεκεντρώνοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ δι' ἄλλους λόγους καὶ ὄχι διὰ τὴν προβολὴν ταινιῶν: ὅπως ἀπὸ σχολεῖα καὶ Πανεπιστήμια, κρατικὰς ὑπηρεσίας, καλλιτεχνικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ κολλέγια κ. ἄ.

Ἡ Ὁμοσπονδία σήμερα ἐνθαρρύνει τὸν σχηματισμὸν νέων συλλόγων. Ἐνεργεῖ ἐπίσης ὡς ἐκπρόσωπός των μὲ τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὰ γραφεῖα ἐκμεταλλεύσεως ταινιῶν.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀμέσου συνεργασίας τῆς Ὁμοσπονδίας μὲ τὸ Βρετανικὸν Ἰνστιτοῦτον Κινηματογράφου ἦτο ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἵδρυσις ἑνὸς κεντρικοῦ πρακτορείου εἰσιτηρίων, ποὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν καθιέρωσιν σταθερῶν τιμῶν καὶ συνθηκῶν προπωλήσεως εἰσιτηρίων.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ σύλλογοι οἱ ὁποῖοι εἶναι πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τοῦ Λονδίνου, εἶναι τὸ κύριον μέλημα τῆς Ὁμοσπονδίας. Διὰ νὰ ἀντανακλᾶ τὰς ἀπαιτήσεις των ἡ Ὁμοσπονδία ἔχει ὀργανωθῆ σήμερα ἐπὶ περιφερειακῆς βάσεως. Ἡ Ἐκτελεστική της Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἀντιπροσώπους ἐκλεγομένους ἀπὸ καθε μία ἐκ τῶν ἑνέα περιφερειακῶν ὁμάδων καὶ τέσσαρες ὑπαλλήλους τῆς Ὁμοσπονδίας, δηλαδὴ τὸν πρόεδρον, τὸν ἀντιπρόεδρον, τὸν ταμίαν καὶ τὸν γραμματέα. Κάθε περιφέρεια εἶναι ἡμιαυτόνομος: αἱ κυριώτεραι δραστηριότητες εἶναι ἡ ὀργάνωσις προβολῶν, μαθημάτων καὶ συζητήσεων, ἡ ἔκδοσις ἐπαρχιακῶν δελτίων κλπ. Κάθε ἐπαρχία παίρνει ἕνα μικρὸ κονδύλιο ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδίαν διὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰ ἔξοδά της.

Ἡ Ὁμοσπονδία λειτουργεῖ μὲ πολὺ περιωρισμένους πόρους, διότι ἡ μόνη πηγὴ εἰσοδήματός της εἶναι αἱ συνδρομαὶ τῶν συλλόγων—μελῶν. Αἱ δραστηριότητές της ὅμως εἶναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι: διατηρεῖ βιβλιοθήκας προγραμμάτων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, μουσικὰ κομμάτια δωδῶν ταινιῶν, μαγνητοφωνημένας ὁμιλίας διὰ ταινίας κλπ.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱδρύσεώς της ἡ Ὁμοσπονδία ἐξέδιδε δελτίον, τὸ ὁποῖον, ὕστερα ἀπὸ πολλὰς φάσεις, κατέληξεν εἰς τὸ εἰκονογραφημένον περιοδικὸν «Φίλμ», ποὺ σήμερα ἔχει περισσοτέρους ἀπὸ 11.000 συνδρομητὰς εἰς τὴν Βρετανίαν καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐκδίδει ἐπίσης τὸ περιοδικὸν «Φίλμ Νιούς», τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται δωρεὰν εἰς τὰ μέλη καὶ περιέχει νέα καὶ κριτικὰς ταινιῶν ἀπὸ κριτικοὺς τῶν κινηματογραφικῶν συλλόγων.

Ἡ Ὁμοσπονδία διὰ νὰ ἐορτάσῃ τὴν συμπλήρωσιν δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, προσεκάλεσεν ἐξεχούσας φυσιογνωμίας τοῦ κινηματογράφου καὶ ἄλλων καλλιτεχνικῶν τομέων ὅπως σχηματίσουν ἕνα Συμβουλευτικὸν Συμβούλιον. Τὸν Μάϊον 1956 ἔγινε ἕνα ἐθνικὸν συνέδριον τῶν κινηματογραφικῶν συλλόγων, κατὰ τὸ ὁποῖον ὡμίλησαν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους ὡρισμένοι διακεκριμένοι ὁμιληταί, ὅπως ὁ Ζὰν Ρενουάρ, ὁ Μπάζιλ Ράϊτ κ. ἄ.

Ἡ Ὁμοσπονδία ἐργάζεται πάντοτε ἐπὶ διεθνοῦς πεδίου, καὶ διατηρεῖ ἐπαφὰς ὄχι μόνον μὲ ἀνάλογα κινήματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ συμβάλλει ἐπίσης εἰς τὴν ἀνάπτυξίν των, ἰδιαιτέρως ἐντὸς τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας, προσφέρουσα τὴν βοήθειαν καὶ τὰς συμβουλάς της.

Αὐτὴ εἶναι μία γενικὴ εἰκόνα τῆς ἐργασίας, ποὺ ἔχει γίνει ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Παρὰ ὡρισμένας διακυμάνσεις ἡ κίνησις αὐτὴ ἐξελίσσεται συνεχῶς, καὶ ἔχει ἐπιβιώσει παρὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς τηλεοράσεως.

Ἀπὸ τὸ 1956 ἔχουν αὐξηθῆ τὰ μέλη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κινηματογραφικῶν συλλόγων, καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι ὑπάρχει πάντοτε θέσις διὰ τοὺς κινηματογραφικοὺς συλλόγους εἰς τὴν προσπάθειαν καλυτέρας ἐκτιμήσεως καὶ κατανοήσεως τῶν ταινιῶν εἰς ὅλας των τὰς χρήσεις.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Οἱ φυλακισμένοι θὰ λαμβάνουν ἄδειαν!

Καὶ θὰ πηγαίνουν...ἐκδρομὴν

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ὡς γνωστὸν πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Κνέσσετ (Βουλῆς) εἰδικὸς νόμος περὶ φυλακῶν ὅστις προβλέπει ὅτι οἱ φυλακισμένοι θὰ δικαιοῦνται νὰ λαμβάνουν ἄδειαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὰς φυλακάς. Ἡ ἄδεια αὐτὴ θὰ δίδεται εἰς τοὺς φυλακισμένους ἀναλόγως τῆς διαγωγῆς των καὶ κατόπιν αἰτήσεώς των.

Οὕτοι θὰ δικαιοῦνται ἀδείας κατὰ τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς ἑορτὰς ἵνα συνεορτάζουν μετὰ τῆς οἰκογενείας των ἢ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σημαντικοῦ οἰκογενειακοῦ λόγου ὡς θάνατος στενοῦ συγγενοῦς, γέννησις τέκνου, ἀσθένεια συζύγου κλπ

Ἤδη μία νέα διαταγὴ ἔρχεται διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ὡς ἄνω μέτρα καὶ αὐτὴ εἰς τὸ νὰ ἐπανέλθουν οἱ κατάδικοι εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς χρηστοὶ καὶ καλοὶ πολῖται μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς των.

Οὕτω ἡ νέα διαταγὴ προβλέπει ὅτι ὅλοι οἱ φυλακισμένοι θὰ πραγματοποιοῦν τακτικὰς ἐκδρομὰς ἀνὰ τὴν χώραν, ἵνα διαπιστώνουν καὶ οἱ ἴδιοι τὴν πρόοδον τοῦ Κράτους καὶ τῶν κατοίκων του.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκδρομὴν μετέσχον περὶ τοὺς 50 περίπου κατάδικοι, οἵτινες ἐπεσκέφθησαν τὴν Δυτικὴν Γαλιλαίαν. Μεταξὺ ἄλλων ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Ναυτικοῦ καὶ παρηκολούθησαν μίαν ἡμέραν ἐργασίας. Φυσικὰ κατὰ τὴν ἐκδρομὴν αὐτὴν οἱ κατάδικοι ἦσαν ἐνδεδυμένοι μὲ πολιτικὴν περιβολὴν ὥστε νὰ μὴ προκαλοῦν τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ.

Τὰ ὡς ἄνω μέτρα ἀναμένεται ὅτι θὰ ἐπηρεάσουν τὴν διαγωγὴν τῶν φυλακισμένων καὶ ὅτι οὗτοι ἀποφυλακιζόμενοι δὲν θὰ ἐπαναλάβουν τὴν παλαιάν των ζωὴν ἀλλ' ἀντιθέτως θὰ καταστοῦν χρήσιμοι διὰ τὴν κοινωνίαν πολῖται.

Ὡρολόγια χειρὸς παράγονται καὶ εἰς Τσεχοσλοβακίαν

ΠΡΑΓΑ. (Ἰδ. Ὑπ.). Ἤρχισεν ἡ πώλησις εἰς τὰ καταστήματα τῆς Πράγας τῶν πρώτων ὡρολογίων χειρὸς τσεχοσλοβακικῆς παραγωγῆς. Ἡ Τσεχοσλοβακία γίνεται ἔτσι τὸ 9ον εἰς τὸν κόσμον κράτος ποὺ ἀρχίζει τὴν μαζικὴν κατασκευὴν ὡρολογίων χειρός.

Ὁ κινητὴρ τοῦ ὡρολογίου ζυγίζει μόλις 30 γρ. καὶ ἡ ποιότης του εἶναι ἰσαξία τῶν καλυτέρων σημάτων τοῦ κόσμου. Ὁ ἰσορροπιστὴς μὲ τὴν διαρκῆ κίνησιν πραγματοποιεῖ εἰς ἕνα ἔτος 157.680.000 κτύπους μὲ ἀκρίβειαν ἑνὸς δεκάκις ἑκατομμυριοστοῦ τοῦ δευτερολέπτου.

Αὐτὸ τὸ ὡρολόγιον ἔχει κίνησιν ἄγκυρα, 15 ρουμπίνια, αὐτόματον σταθμητὴν θερμοκρασίας, πλάκα μὲ δευτερόλεπτο δείκτη. Αὐτὸ τὸ πρῶτο τσεχοσλοβακικὸν ὡρολόγιον χειρὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα «Πρίμ».

Ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ

Ἡ Δημοτικὴ Μουσικὴ θὰ παιανίσῃ σήμερον καὶ ὥραν 8,15 μ. μ. εἰς τὴν πλατεῖαν Ὄλγας, ἐκλεκτὸν πρόγραμμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Βασιλ. Σωζοπούλου.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΔΑ

ΔΙ' ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Ὡς γνωστὸν οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΔΑ καὶ οἱ μετ' αὐτῆς συνεργαζόμενοι, κατέθεσαν εἰς τὴν Βουλήν, πρότασιν νόμου «περὶ αὐξήσεως κατὰ 30 ο)ο τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἡ πρότασις αὕτη συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀκολουθον εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν:

«Εἶναι γνωστὸν ὅτι τόσον οἱ μισθοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅσον καὶ οἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τοῦ δημοσίου συντάξεις ἐξακολουθοῦν νὰ εὑρίσκωνται εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον, δὲν παρακολουθοῦν, δηλαδή, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη τὴν πραγματικὴν ὕψωσιν τοῦ τιμαρίθμου καὶ ἀντιστοίχως ἐπίσης τὴν σημειωθεῖσαν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Τοῦτο ἀποδεικνύεται σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐκ τοῦ ὅτι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1952—53 καὶ 1957 τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα αὐξάνεται πλέον τοῦ 90 ο)ο ἐνῶ αἱ δαπάναι ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ αὐξάνονται εἰς ὅ,τι μὲν ἀφορᾶ τοὺς μισθοὺς κατὰ 70 ο)ο, εἰς ὅ,τι δὲ ἀφορᾶ τὰς συντάξεις ἔλαττον τοῦ 60 ο)ο. Οὕτω χαρακτηριστικῶς ἐνῶ οἱ Δ. Υ. καὶ οἱ συνταξιοῦχοι ἐλάμβανον κατὰ τὸ 1952 53 τὸ 8,8 ο)ο τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος σήμερον λαμβάνουν μόνον τὸ 7,7 ο)ο ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον περίπου 760 ἑκατομμύρια ἐτησίως.

Ἡ ἀντιστοιχία αὐτὴ οὐδόλως ἀνετράπη διὰ τῶν χορηγηθεισῶν αὐξήσεων τὴν 1)7)57, δοθέντος ὅτι διὰ τῶν διατεθέντων 168 ἑκατ. δραχμῶν τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως ἐπὶ τῶν μισθῶν κα